

ABSTRAKT

Ložiska krásnohorského rudního revíru jsou hlavním představitelem Sb-Au mineralizace na území ČR. Geneticky odpovídají epizonální mineralizaci typu „orogenic gold“. Ložiska jsou prostorově a částečně i časově spjata s intruzí středočeského plutonu. V regionálním měřítku jsou vázána na granodiorit technického typu, v detailu však výskyt rudních žil a poloh sleduje průběh v.-z. žil lamprofyrů, které jsou v okolí rudních žil většinou silně alterovány a mylonitizovány. Rudní sloupy se nacházejí hlavně na křížení v.-z. žil se sz. – jv. tektonickými poruchami. Mineralizace krásnohorských žil vznikala v prostředí opakovaně aktivovaných poruchových zón.

Mikroskopickým studiem jsem na ložisku vyčlenil tři generace křemene. Nejstarší křemen (Qtz_1), který byl v literatuře tradičně považován za zlatonosný vznikl při teplotách kolem 350 °C a v hloubce přibližně 5 km z nízkosaliních fluid H_2O-CO_2 typu. Mladší křemen (Qtz_2), který předchází krystalizaci antimonitu, vznikl při teplotách kolem 280 °C v hloubkách okolo 3 - 4 km z vodných roztoků (H_2O -soli). Mikroskopické studium omezeného počtu vzorků neprokázalo vazbu Au na Qtz_1 ani na Qtz_2 . Za zlatonosnou považuji až mladší paragenetickou formaci ($Anti+Au+Cc+Qtz_3$), která vyplňuje intergranulární prostory a trhliny v Qtz_1 a Qtz_2 . Vzhledem k částečné exhumaci Variského orogénu vznikala tato mladší formace v hloubkách kolem 1-2 km z vodných fluid (H_2O -soli) za teplot kolem 130 – 200 °C.

Vzhledem k těsnému genetickému sepětí Sb a Au lze považovat tuto mineralizaci krásnohorského rudního revíru, podobně jako některá Sb-Au ložiska ve francouzském Centrálním masívu, za samostatnou paragenetickou Sb-Au formaci.